

Civ či neciv? 2017.

Za pěknou hru se sluší poděkovat, a tak nezbyvá, než reportovat. Neboť report věku je nejlepší formou vděku.

Statistiky: <https://statek.seslost.cz/civilizace-2017/statistiky-tymu/1001441741>

Záznam naší trasy: <https://mapy.cz/s/1BB4t>

Na letošní [Civ](#), kde jsme před dvěma lety sami přišli o šifrovací věneček, chceme ulovit a pro řemeslo šifrovací zlákat ideálně dva touto činností dosud nepolíbené jedince. Po hodinách tvrdých a nemilosrdných vyjednávání se nám ale daří získat pouze (myšleno počtem, nikoliv kvalitou) Michala, ostatní mají více (rýmička) či méně (něco mám v neděli) dobré výmluvy. Michal je jako jediný z nás schopný vyřešit předstartovní šifru, tak to vypadá slibně.

Sraz na nádraží pána z obrázku na nejcennější bankovce. Před startem prší, dostáváme Věci a jako bonus čokopiškoty Milka. Discgolf nehrajem. Norové kecali? [Start](#). Tři šifřičky máme skorohned, otokotouče vyzvedávám vždy já. Discokotouče nevidím. Norové nekecali, už skoro neprší. Šifřičky už máme nějakou dobu vyřešený, ale netušíme, jak správně otáčet. Nervíky. Začínaj se vydávat nápovědy. Stojíme a maličko moknou části čouhající zpod deštníků. Nápověda první, druhá, třetí. Furt nic. Nápověda na otokotouče. Popel na mou hlavu, vyrážíme v davu.

[Japonsko](#) máme hned a potvrzuje se pozorování z přípravy před hrou, a totiž trasa vede přes Lítožňáky a pak nejspíš na tvrz v Dubči. Rochníme si v bahně a nikdo kupodivu nepadá. [U rybníků](#) si (ani) neseďme, nestíháme jíst ani pít (teda já jo, mám vak na zádech a nepiju naopak když někde sedíme a batoh je daleko) a je nám vedro, délka nápisů je stejná a míříme dál.

Bloudíme v bludišti, park je hezkej a [šifra](#) taky. Bohužel netrvá dlouho a musíme se zas zvednout a jít. Do kopce. Pořád nám je horko a jsem moc rád, že na návrší u [Firmy](#) tak příjemně fouká.

Po dvaceti minutách už to tak příjemný není. Zanalyzovali jsme to pěkně, až na to, že binárka dle známých osobností naší historie nefunkuje. Ostatní odcházej a my ne. No aspoň se konečně můžeme trochu najíst a ostatní i napít. Aha, Maruška vytahuje bankovky (bohužel ne doslova), to dává ve firmě smysl. Aha, počítat místo binarizovat. Ve světě neúspěšných je totiž běžnější právě ta druhá možnost, prachy buď jsou, anebo nejsou. Tohle ale můžou vyřešit jen zbohatlíci, co jsou zvyklí mít bankovky nacpaný v polštáři. Taková ta šifra pro vyšší střední třídu. Tak trochu jsme se propadli, ale hlavně, že jsme stihli to obžerstvení.

Sanytka, polucije, korunér. Někoho ten přesun asi pěkně vzal... Bereme [Milku](#), černá bílá, brejl, hotovo za dvě minuty. Chudák Michal ani nestih rozbalit sváču. V tu dobu nám ani nedochází, že by bejvalo bylo pěkný, kdyby nám tu mohla napovědět bonusová Milka ze startu. Naštěstí...

[Blik!](#) Na to, jak nemám rád (inter)aktivní šifry, tak tahle se mi líbí. Michalovi se daří číst v přímém přenosu z telefonu, na konci už ale musíme pořád dokola přetáčet. Poučení: nainstalovat do mobilu kuželový přehrávač, který umí zpomalovat.

Dereme se [bonusem](#) na dalším šifru, pořád jsme tak nějak součástí pelotónu pronásledujícího párek s křenem. Už aby se to roztrhalo, mraky by ale zrovna nemusely, zrovna se setmělo.

Na osvětleném kopci pod podivnou žirafou dostáváme tekutý zázvor, papír k prvnímu bonusu, novou mapičku a [pásek](#). Bonus vypadá dost jednoduše. Hehe. No ale zatím moc nevíme. Zázvor je v nás, asi nám pomohl. Znamená to, že bysme měli na šifrovačkách víc chlastat? Teda spíš chlastat víc než vůbec? Cesta je totiž jasná, rozlepení taky. Vzpomínáme na letošní potraty. Teda Anička tam nebyla, ale vzpomíná z nás nejvíc. Barvíme lihově (jako před chvílí sami sebe) z obou stran a průsečíkujeme. Vychází Pulec, což je fajn, jelikož na mapě je podezřele málo bodů a nikam jinam jsme snad ani jít nemohli. Seběhnem z kopce a míjíme zastávku, ze které zrovna vyjíždí autobus. Ptáme se, jestli jede k Pulci (to ještě nevíme, že je to výmysl orků). Jede jen k zastávce poblíž. Jedem.

To byla jízda, tohle snad nešlo dát rychlejš. Teda zejména díky tomu autobusu. Najednou jsme třetí, ale na [zlomcích](#) se trochu zlámeme. Periody máme hned, ale nějak nám z prvků nejde číst řešení. Příliš blízko nás si sedá jiný tým, který slyšíme. Naštěstí už nám nemají co prozradit. Neumím počítat (ani s kalkulačkou), takže řešení přečteme asi až napotřetí. Fotbalů tu je víc, ale vybereme ten z oficiální mapy. Jo a místo 'V TECKU' na konci čteme 'V PARKU' a trochu nás znervózňuje, že tam park moc není.

Ale [noty](#) tam byly. Holky chtějí aplikovat sedmičkovou soustavu, ale jeden způsob řešení jim rozmlouvám. Tak radši zkusíme noty hrát, kreslit do mřížky... Po chvíli se ozve Michal, že už to asi má. Ukázalo se, že mě neposlouchal a vyřešil to nejjednodušší možnou aplikací sedmičkové soustavy. Ts. Stejně to mimochodem bylo s předherní šifrou, kdy jsem mu psal, že nejspíš půjde o to políčka rozsvítit (to se mi nepovedlo a nenapadlo mě je zhasínat) a on udělal opak. Odnáším si z toho poznatek, že hlavní kvalita, kterou bych měl hledat ve svých spoluhráčích, je schopnost ignorovat to, co říkám.

U rybníčků jsme jako čtvrtí a jdeme na [lov](#). Lovecká chata je již bohužel obsazena, a tak stojíme na nakloněné rovině opření o jakousi dřevěnobetonovu udírnou (soudě dle vůně). Párek to měl za dvacet minut i s přesunem, takže trivča. Semafor. Ale jak?

A týhle otázce se věnujeme následující tři hodiny :) Na chvíli nás sice zabaví hledání skladatelů, posléze i jiných známých osobností. Ostatně, proč by byl jinak mezi zvířaty suk? Začínáme šíleně mrznout. Máme obě nápovědy, víme, kde bude další stanoviště (jinam než na golf se odsud jít nedá), ale stejně to z toho nejde vymlátit. Potřebujeme přesun proti trudnomyslnosti, a tak se šineme směrem ke golfu, nevyzvedáváme a jdeme o kousek dál do civilizace pokračovat v luštění. Pak Aničke konečně dojde, že budeme dělat to, co loni na Krůtě, a tedy ze šifry nevyužijeme nic než překryv semaforových zápisů písmen. Takže například suk, vzájemné polohy terčů, postavení zvířat, barvy a nebo na co terče míří. Ugh.

[Tabulkou](#) si alespoň trochu spravíme chuť, máme to rychle a je celkem hezká. První ranní autobus nám jede až za dvacet minut, tak se zahřejeme pochodem ke kostelu. [Druhý bonus](#) zatím odolává. U kostela je po našem neúspěšném lovu zase trochu víc týmů a začíná svítat. Nám ale jenom částečně. Jardy máme hned, délky jmen a vět taky. Tak budeme vybírat slova z vět a podle nich písmenka. Ale jak? Koukáme na mapu a láká nás Cyrilov roz(c). To by přesně sedělo a byly by to hory, dobro... Nahoře nad šifrou máme napsáno MÍR a SLAV, ale stejně nám to nedochází, kalendář taky nepomáhá, tak vyrážíme s nedoluštěnou šifrou a až v cíli zjišťujeme, jak hezká byla díky poslednímu kroku.

[Monitor](#) vypadá pěkně, ale nenapadá nás přesně, jak do toho zapojit RGB. Po chvilce analyzování vidíme, že v prvním řádku je deset unikátních znaků. Tak automaticky čtu 'POKRACUJTE' – a dál už je to snadný. Tady by bylo hodně pomohlo (šifře, ne nám), kdyby od sebe nebyla slova (nebo jejich dvojice) oddělená novým řádkem. Pro jistotu jdeme delší cestou po cyklostezce a později se na cestě z další šifry, kde potkáme bloudící tým, ukáže, že jsme dobře udělali.

Je čas ranní krize a v systému vidíme, že [Hexy](#) zatím nikdo nevyřešil bez nápovědy. Zpětně si říkám, že kdybysme to bejvali nevěděli, byla by asi snazší. Jsme už totiž trochu marný a ani si nedopíšeme do cestičky písmena, protože po chvíli to přesně nesedí. Voláme proto takticky brzy o nápovědu, která nám kupodivu pomůže. Z průsečíků vychází hezká písmenka, něco jako CD JIH OPO. Zastávka ale na jih moc není a zbytek stejně nedává smysl. Nevíme, jak jinak cestu z hexů projít, ale po chvíli z toho vykukám ODPOC JIH. A přímo na jih je rozcestí Klánovický les i s odpočívadlem. Až v cíli se pak dozvídáme, že měl vyjít PODCHOD JIH, a tak nám mj. z průsečíků (naštěstí) vypadlo D a H.

Vyzvedáváme [hodiny](#) a potkáváme Martina z lahvového hrdiny. Šifra se mi moc nelíbí, tak pořád neúspěšně koukám na míčkovéj bonus. Ostatní zkouší číst z terče ze startu, ale nesedí to úplně přesně. Přemlouvám je, ať vyberou na začátku C, I a L. To se daří a po výběru TENISu procházíme kolem stále lušticího Martina a vesele mu máváme. Zjišťuju, že naviguju špatně, tak se kolem nich projdeme potřetí, ale o to veseleji. Předbíháme bojového soba Honzu a míříme do cíle. Jdeme delší, zato horší trasou se soby v závěsu (přítom to spíš oni by nás měli táhnout).

V cíli nás vítají orkové, uvnitř je plno, sedáme ven a netrpělivě vyhlížíme obsluhující paní:

Po zadání cílového kódu jsme šestí, po chvíli nás ale odsunou sobi na sedmé místo. Konečně dáme Aničce pořádně prohlídnout druhej bonus a dozvídáme se, to není mí ani mý, nýbrž prostě mikro, a

tak máme alespoň jeden bonus (s křížkem na funuse). Dvojka nejspíš vyřešit nejde, jelikož na ni přišel jeden tým a stromy se nám nedaří, neb jsme poněkud znavení.

Pozorujeme nápovědovou centrálu (patří jí velké uznání) a odhadujeme, která z nápověd by nám pomohla a která by nás naštvala. Odpočíváme, konečně načínáme Milka piškoty ze startu a oddychneme si, když se v nich neschovává žádná nápověda. Hra končí, atmosféra je uvolněná a nálada vynikající a slova plynou, jotaktakhleseřešiltenprvníbonus!

Dozvídáme se například, že jsme měli blbě ODPOC, nebo nechápeme, že nás nenapadlo spojit si hory a mír, dobro a slav... A spoustu dalších věcí, jako vždycky :)

Moc děkujeme orkům za skvělou Civilizaci mimo civilizaci se spoustou hezkých šifer, mně se nejvíc líbily Text, Tabulka a Pásek. Příští rok se zase budeme těšit – je jedno, jestli v civilizaci nebo mimo ni, hlavně, že na :)

Za team Set sail for fail (AnnaMarieMichalMikuláš) sepsal v sepsi posledně jmenovaný.
P.S.: Fotky přibudou.

Pár neprozaických (ale i nepoetických) technických poznámek na závěr:

System startovní aktivity byl nic moc (týmy se příliš nerozdělily, jelikož skoro nikdo nepřišel na počty otáčení a nápovědy se vydávaly příliš rychle) (ale šifřičky byly fajn).

Mapa druhé části hry příliš napovídala, kam jít (zhruba čtyřikrát to bylo v podstatě jasné).

Hodně se mi líbí nápad s bonusovým kolečkem na konci (i když jsme se na něj bohužel už neměli sílu vydat) – možná ještě lepší by ale bylo luštění za odměnu přímo v cíli :)

Obtížnost byla asi nastavená výborně (většina týmů se dostala alespoň na čtrnáctku), pocitově to bylo těžší než loni i předloni.

[Tohle](#) je skvělá fotka!